

Bystřické pohledy

číslo 39 - květen 2025

Úvod

Obsah

Fotogalerie

Sportovní úspěchy.....2

Zájezd do Anglie.....3-4

Dravci.....4-5

Stalo se

Významné dny a výročí.....6-7

Z naší školy

McDonnald's Cup.....7

Štafetový pohár.....8

Zájezd do Anglie.....9

Soutěže, akce, výlety.....10-12

Tvorba žáků

Joki: Tajemný svět.....13-14

Kvíz.....14

Ahoj všichni!

Holky a kluci, paní učitelky, páni učitelé,

AHOJTE VŠICHNI!

Těšíte se na prázdniny? Ještě zbývá několik týdnů... než si nasadíme sluneční brýle a do světa vykřičíme: Svoboda! A nejen to. Fakt, že prázdniny trvají 64 dnů, v přepočtu 1 536 hodin, je úžasný. Kolik hodin se člověk nemusí učit, může jen tak relaxovat a neříkat vůbec nic!

Třeba pojedete na dovolenou. Víte ale, kolik je možností? Ve Francii se můžete v červenci podívat na prestižní závod v cyklistice Tour de France, v srpnu se zase ve Skotsku koná divadelní festival, také se ale můžete vydat na jih, třeba do Benátek, nebo na Madagaskar. A komu se nechce cestovat, může si najít nějaké pohodlné místo a začít se do nějaké dobré knihy. Tohle všechno se jistě za dva měsíce prázdnin dá stihnout.

Pak ale samozřejmě nastává kámen úrazu: Mobil. Jakožto moudrá sova vám radím, nezatěžujte svůj cenný čas na telefonu. Když si představíte, že každý den jste na mobilu zhruba 3 hodiny, tak máme 192 hodin za celé prázdniny! Skoro 8 dní!

Proto vám radím, zkuste si svého času vážit a nezabíjet ho na obrazovkách.

Vaše Bystroočka.

Bystřické pohledy. Měsíčník. Číslo 39. ročník 4.
Datum vydání: 2. 6. 2025. Vydává Masarykova
základní a mateřská škola Velká Bystřice, 8. května
67, 783 53. Časopis slouží pouze k potřebám
základní školy. Zodpovědná osoba: Ondřej Malíšek.
Kontakt: bystricke.pohledy@gmail.com

Fotogalerie

Začínáme SPORTOVNÍMI ÚSPĚCHY!

Štafetový pohár a McDonald's
Cup - více si můžete přečíst na
str. 7 a 8.

Fotogalerie

Pozdrav z Londýna!

Žáci osmých a devátých ročníků se vydali do staré dobré Británie. Více si o jejich výletu můžete přečíst na str. 9.

Fotogalerie

Neradi ostrovní mlhy a britské jídlo? Nevadí. Na konci května jste se mohli pokochat pohledem na opeřené dravce ze záchranné stanice Seiferos. Orli, luňáci a... ehm... sovy?!

Fotogalerie

Tohle raději nebudu brát
osobně! Chudák tetička!

5. května:

Výročí Pražského povstání

Pražské povstání proběhlo na samém konci druhé světové války a mělo osvobodit Prahu od nacistické okupace. Podobná povstání vypukala po celém území dnešní ČR, avšak to pražské mělo největší význam. Vzpoura se začala plánovat několik měsíců před jejím provedením, v době, kdy už Německo prohrávalo válku. Plánovaly ji však dvě o sobě netušící strany. Na pomoc vysílaly státy válčící s Německem výsadkáře a zbraně. 4. května se začaly odstraňovat německé nápisy a 5. května ráno začalo předem domluvené vysílání rozhlasu, které oznámilo vypuknutí povstání. Byl vytvořen Národní výbor Velké Prahy, který měl situaci řídit.

Němci se pokusili o vyhlášení nové republiky pod vedením Čechů, ale tato akce selhala a místo toho Česká národní rada oznámila konec protektorátu a převzetí moci. Kvůli rychlému vývoji situaci se zrychlil přesun sovětské armády, která měla zajistit osvobození Prahy, a tedy budoucí závislost ČSR na SSSR.

V noci z 7. na 8. května podepsalo Německo kapitulaci, ale přesto se v Praze stále bojovalo, dokonce více než předtím. Němci se chtěli probojovat na západ, aby je zajali Američané. Jinak by byli dopadeni Rusy, kteří se zajatci zacházeli hůře. Nakonec byla uzavřena dohoda mezi oběma stranami. Němcům bylo umožněno odejít, pokud zastaví boje. I tak v Praze zůstalo ještě několik nacistů, kteří se odmítali vzdát. 9. května přijely sovětské tanky, které se už jen zbavovaly zbytků německé armády. Menší boje pokračovaly do 12. května.

Autor: Mikoláš Hlisenkovský, 9.A

Stalo se

Život a smrt papeže Františka

21.dubna zemřel papež František, první papež narozený na americkém kontinentu a to v Argentině 17. prosince 1936 pod jménem Jorge Mario Bergoglio. Jeho otec byl ale italským uprchlíkem před fašismem a matka dcera italským imigrantů. Vystudoval chemicko-průmyslovou střední školu, a poté vstoupil do jezuitského řádu. Roku 1960 dokončil filozofickou a o deset let později teologickou fakultu, to měl 34 let. Mezitím, v roce 1969, obdržel kněžské svěcení.

Od roku 1973 vyučoval na filozofické a teologické fakultě jezuitů, kterou od roku 1979 vedl. Mezi lety 1992 až 2001 se postupně stal biskupem, arcibiskupem a kardinálem. Roku 2013 ho kardinálské konkláve zvolilo papežem.

Prosazoval skromnost, hlavně u církevních představitelů. Jako papež bydlel v malém bytě a sám si vařil. Narozdíl od mnohých kardinálů nosil jednoduché kněžské oblečení. Kvůli této skromnosti kritizoval kapitalismus. Uznával také existenci ostatních křesťanských církví a náboženství. Během svého pontifikátu odsuzoval všechny války, ale i vojenské organizace.

Zemřel na mrtvici na Velikonoční pondělí. Jako jeho nástupce byl 8. května zvolen Robert Francis Prevost (první papež z USA), který přijal jméno Lev XIV.

Autor: Mikoláš Hlisenkovský, 9.A

Stalo se

Napůl zapomenutá tradice - otevírání studánek

31. května se slaví den otevírání studánek, který má své kořeny v historii. Lidé v dávné historii vítali příchod jara otevíráním studánek a jejich symbolickým i praktickým vyčištěním po dlouhé zimě. Tento zvyk upadl na čas téměř v zapomnění, ale díky úsilí nadšenců je na mnoha místech obnovován. Pramenů a studánek si lidé dříve velmi vážili, protože pro ně byly zdrojem pitné vody. Později, s rozvojem vodovodních

sítí, ale zčaly po staletí udržované studánky pustnout a často se zcela ztratily v bahně. Najít studánku v lese bylo čím dál vzácnější. V posledních letech naštěstí začali přibývat nadšenci, často sdružení ochránců přírody, kterým vadilo, že cenné studánky mizí. Podařilo se jim zmapovat výskyt takových vodních zdrojů a postupně je obnovovat a udržovat.

Autor: Barbora Plesková, 9.C

Nejmladší žáci přivezli stříbro z McDonald's Cupu

Z naší školy

I letos se naši žáci a žákyně zúčastnili školního fotbalového turnaje McDonald's Cup, a to ve dvou věkových kategoriích.

Kategorie 1.-3. tříd

V této kategorii jsme se zúčastnili turnaje ve Velkém Týnci. Novinkou letošního ročníku bylo pravidlo, že během hry musí být na hřišti vždy alespoň jedno děvče, což přineslo více příležitostí pro zapojení dívek do turnaje.

Naši nejmladší sportovci předvedli velmi dobré výkony. Až na porážku s domácím týmem z Velkého Týnce jsme dokázali porazit všechny ostatní soupeře - týmy ze škol z Nákla, Holice a ZŠ Demlova. Díky tomu jsme obsadili krásné 2. místo.

Sestava: Polách, Dostál, Vojtek, Kadala, Lisický, Kaczmarcyk, Šputová, Salašná, Gürleyen, Koláček, Pech, Mohoruk

Kategorie 4.-5. tříd

Ve starší kategorii jsme odehráli okrskové kolo v Tršicích. Turnaj jsme zahájili remízou se ZŠ Svatoplukova - i přes velké množství šancí se nám nepodařilo skórovat. V dalších zápasech jsme už nic nenechali náhodě a postupně jsme porazili domácí tým z Tršic, ZŠ Dvorského i ze ZŠ Helsinská.

Díky skvělým výkonům jsme celý turnaj vyhráli a postoupili do okresního kola v Olomouci.

V okresním kole se nám bohužel nepodařilo navázat na předchozí výkony. Ve skupině jsme zaznamenali pouze jedno vítězství, a nakonec jsme hráli o 5. místo proti ZŠ Dub nad Moravou. Po napínavém souboji jsme zvítězili až v penaltovém rozstřelu.

Sestava: Sámel, Kaczmarcyk, Lisický, Hlaváček, Šputa, Tomek, Pěnkava, Smékal, Martiník, Hunkes, Richter, Folk

Autor: Mgr. Vít Koplík, uč. TV

Rekordní úspěch školní štafety: 9. místo v celostátním finále poháru

Naši žáci se opět probíjeli mezi 16 nejlepších škol z celé republiky a zúčastnili se finále Štafetového poháru, které se letos konalo v Benešově. Po loňském 10. místě jsme si dali za cíl výsledek ještě vylepšit – a to se nakonec podařilo!

Do Benešova jsme vyrazili o den dříve. Po dlouhé cestě vlakem jsme se ubytovali na hotelu a načerpali síly na závodní den. Ráno nás čekala pořádná „snídaně šampionů“ a pak už hurá na krásné opravený atletický stadion.

Po úvodní rozsvítky, kterou vedl atletický reprezentant Milan Ščibrání společně s maskotem závodu, začaly první rozběhy. Mladší štafeta předvedla skvělý výkon a obsadila 2. místo ve svém rozběhu. Následovala štafeta starších žáků, která rovněž zabodovala a udržela velmi solidní čas.

Po sečtení výsledků obou štafet jsme se průběžně drželi na 8. místě, přičemž ztráta na pátou příčku byla jen minimální. Zároveň však byly školy za námi doslova na dohled – jen pár desetin sekundy.

Během přestávky si závodníci mohli vyzkoušet různé atletické disciplíny a zasoutěžit si o drobné ceny. Kvůli zhoršujícímu se počasí organizátoři urychlili harmonogram a šlo se na závěrečný běh 8 × 200 metrů.

Obě naše štafety do posledního rozběhu daly veškeré síly a srdce. V celkovém součtu jsme nakonec vybojovali krásné 9. místo v republice!

Autor: Mgr. Vít Koplík, učitel TV

Sestava: Matyáš Kaczmarcyk, Kryštof Sámel, Jan Urbášek, David Šmotek, Alice Kuciánová, Eliška Pajerová, Marie Žáčková, Agáta Šmalcová, Jonáš Vojtek, Oliver Zdařil, David Barvř, Adam Šmotek, Julie Prášilová, Jolana Procházková, Amálie Šputová, Rozálie Zedníková

God save the King:

Deváťáci a osmáci navštívili Británii

Letošní deváťáci měli možnost vyrazit na poznávací zájezd do Anglie. Místa v autobuse ještě doplnily některé osmačky a mohlo se odjet.

14. května jsme se ráno sešli ve škole - 40 žáků, se třemi učitelkami (p. uč. Dobrodějová, p. uč. Janošková a p. uč. Nováková). Tam jsme pak společně nastoupili do autobusu. Projížděli jsme Českem, Německem, Nizozemskem, Belgií a Francií. Okolo třetí až čtvrté ráno jsme měli jít na kontrolu pasů. A nastartovat angličtinu ve tři ráno, nevyspaní, samozřejmě, nebylo úplně ideální. Kontrolu jsme ale nakonec úspěšně zvládli. Potom jsme se nalodili na trajekt.

Po cestě trajektem, kde nás čekala i snídaně, jsme autobusem dojeli do Londýna. Tam jsme se svezli po řece Temži a viděli jsme ty nejlepší památky celého Londýna: Tower Bridge, London Eye a Big Ben. Poté jsme se přemístili do historického muzea Madame Tussaud, kde jsme se mohli vyfotit s figurínami z vosku, s celebritami našeho období: Ronaldo, Taylor Swift, Spiderman...

Odpoledne jsme navštívili Buckinghamský palác a prošli jsme se po významných náměstích, jako je třeba Trafalgarském. Ve čtvrtek večer jsme přijeli k rodinám, kde jsme byli ubytováni. Můžu vám říct, že domy oproti nám mají poměrně malé. Setkali jsme se tam i s typickou večerí (podle chuti každé rodiny) a snídaní - tousty. A obědem - opět tousty.

V pátek jsme měli v plánu celodenní výlet do Brightonu. Viděli jsme tu moře, a aby toho nebylo málo, zašli jsme do úžasného akvária SEA LIFE. Odpoledne žáci měli možnost si koupit fish and chips. Poté nás čekal náročný kopec na Seven Sisters. Tam jsme si užili krásného výhledu na moře a čekal nás odjezd zpět k rodinám.

Další den ráno jsme se s rodinami definitivně rozloučili. Opět jsme se prošli Londýnem a slavnostně prohlašuji, že jsme na Greenwichi oficiálně přestoupili na západní polokouli!

V odpoledních hodinách jsme navštívili Tower Bridge. Nesmím také zapomenout zmínit, že jsme během zájezdu navštívili několik míst, kde se natáčil Harry Potter! Potom nám dali čas na nakupování suvenýrů. A tím jsme se taky rozloučili s Londýnem.

Autobusem jsme opět dojeli k průlivu La Manche, kde jsme nastoupili na Eurotunel. Cesta jím netrvala moc dlouho, jen okolo půl hodiny, takže doporučuji. Během odpoledních hodin dalšího dne jsme se konečně po dlouhé cestě vrátili ke škole.

Moc se mi zájezd líbil. Odnesla jsem si z něho hodně. Jak zážitky, tak suvenýry. Ale i jedno osobní přesvědčení - tousty nebudu jíst minimálně rok!

Autor: Ema Krätschmerová, 8.A

Paměť národa vzpomínala na světovou válku

Přibližný průběh 2. světové války, katastrofy století, asi znáte. A jistě víte, že její samotné ukončení příjezdem Sovětů a kapitulací Německa vyvolalo obrovskou vlnu radosti. Vždyť i ulice, ve které se naše škola nachází, se jmenuje po onom datu - 8. května. Jenže i pár dní před touto událostí se měli lidé dost špatně.

Dokument, jenž 2. stupeň 7. května shlédl v amfiteátru Nadační, byl zaměřen na pamětníky 2. světové války. Byli to právě oni, kteří prožili nepředstavitelné. V dokumentu nám vyprávěli o svých vzpomínkách a zkušenostech. Někteří, zejména židé, dokonce museli zfalšovat různé papíry, aby se zachránili.

Dozvěděli jsme se i něco o Javoříčku, které se podobně jako Lidice stalo obětí nacistické okupace ještě těsně před osvobozením. Jeden z pamětníků byl dokonce svědek událostí úzce souvisejících s osudem Javoříčka. Němci kvůli předčasné vzpouře odpálili v Přerově mosty! Film nám nabídl ještě spoustu dalších příběhů z tohoto období.

Po zhruba hodinovém promítání si žáci měli možnost prohlédnout tabule s příběhy velkobystřických obyvatel. Poté jsme se vrátili do školy a mohli s úlevou říct, že jsme 80. výročí konce války pořádně oslavili.

Autor: Ema Krätschmerová, 8.A

Čtvrté místo vybojoval literární tým na Soutboji čtenářů

Po historickém úspěchu ve školním kole Soutboje čtenářů se tým sestavený z všech tří šestých tříd vydal do Prahy na Svět knihy, kde také probíhá každoroční celorepublikové kolo čtenářské soutěže.

Šestáci prokázali, že si své vynikající umístění skutečně zasloužili. V Praze na ně čekaly skutečně závažné otázky, které vyzkoušely nejen jejich paměť a pozornost, ale i vyvozovací schopnosti. Odpovědi přitom mohli hledat jen ve své hlavě a v poznámkových blocích, které si všichni poctivě vedli během čtení. Soupeřili přitom proti žákům ze škol v Písku, Šumperku, Prahy a Benešova nad Ploučnicí. V silné konkurenci se ale děti z Velké Bystřice neztratily a nakonec si odvezly čtvrté místo.

Nešlo však jen o soutěžení. Svět knihy je jedním z největších mezinárodních knižních veletrhů a festivalů, a tak nechybělo ani osobní setkání s autory knížek, které žáci na soutěž četli.

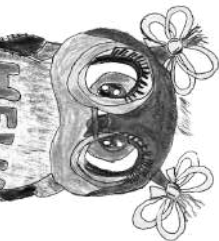
Z naší školy

Bařův kanál na koloběžkách se čtvrťáky

Hned začátkem května se 4.B s panem uč. Šenkem vydala na školní výlet. Prvním cílem byly Otrokovice - jinak nezajímavé a průmyslové město na Zlínsku, kde podstatě není nic k vidění. Otrokovice však byly jen startovním bodem. Žáci totiž nastoupili na koloběžky a s odhodláním i obavami zamířili na sedmnáctikilometrovou cestou do Kroměříže.

Obojí bylo na místě. Obavy a asi i trochu respekt před dlouhou trasou měli zřejmě všichni. Někteří z žáků možná ani nevěřili, že by tak velkou vzdálenost dokázali ujet. Na klidu nepřidaly ani zvěsti o výsledku posledního takového výletu, kdy se tři žáci zranili a jeden málem ztratil helmu. Odhodlání tak bylo zkrátka nezbytnou výbavou, aby se všichni odrazili od vozovky a rozjeli se vstříc nejistému osudu.

Naštěstí se tentokrát výletu nehody vyhýbaly. Napříč malebnou krajinou kolem Bařova kanálu se celá třída prohnala v téměř rekordním čase. Pro některé to byl vrcholový sportovní výkon, ale do cíle dorazili bezpečně všichni do posledního. V Kroměříži je čekala návštěva zrcadlového bludiště a krátký pobyt v Podzámecké zahradě před odjezdem domů. Tam také došlo k největší krizi ceého výletu - zoufalému pátrání po ztraceném batohu. I ten se ale naštěstí nakonec našel.

Do Prahy se nevydali jen devátáci, ale i šestáci. Jen místo banky navštívili Pražský hrad. Nechyběla ani Zlatá ulička a samozřejmě chrám sv. Víta.

Návštěva České národní banky

Dne 20. května jsme vyrazili do Prahy, kde jsme měli na programu se podívat do České národní banky. Ale nejen tam, protože jsme měli hodně času a mohli jsme se podívat na různé památky. Sraz jsme měli už v 6.15 na hlavním nádrží v Olomouci a po asi dvou a půlhodinové cestě vlakem jsme dorazili konečně do cíle. Z hlavního nádraží města Prahy jsme se prošli kolem Václavského náměstí směrem k Národnímu divadlu a poté na Karlův most, odkud jsme měli krásný výhled na celou Prahu. Asi kolem 10:30 jsme se vydali směrem na Staroměstské náměstí, kde jsme měli v 11:30 prohlídku Staroměstské radnice. Nahlédli jsme i do gotické kaple, do podzemí a na věž, ze které byl také nádherný výhled.

Po prohlídce jsme šli směrem k České národní bance, ve které jsme měli ve 13.30 prohlídku. Nejdříve jsme se dozvěděli, co se v ČNB skrývá a na co ji vlastně máme. Potom jsme si pověděli něco o inflaci, kdo v bance zasedá a něco o padělcích. Ty jsme si mohli i prohlédnout pomocí UV světla, kterým jsme na peníze posvítili, abychom viděli, jestli jsou padělané, nebo ne. Nakonec jsme se dozvěděli, jak peníze dokážou poznat nevidomí. Potom jsme se ještě podívali na práce Oldřicha Kulhánka, autora kreseb na bankovkách.

Autor: Barbora Plesková, 9.C

Byli jste na školním výletě, soutěží nebo na nějakém zajímavém místě? Napište nám, nebo pošlete fotku na e-mail:

bystricke.pohledy@gmail.com

Část sedmnáctá: Naše hrdinka Lily se konečně dostala do školy - a jen proto, aby se hned dostala do problémů. Skoro, jako by si na ni učitelka zasadla hned ve chvíli, kdy vstoupila do třídy. Ze třídy ji nakonec vyvedl pan Haishi, který Lily předal vzkaz. Okura byla unesena neznámým mužem, který se chce s Lily setkat...

Celým tělem mi projela vlna elektriky. Proč já? Proč Okura? Proč se to musí stát mě, a ne někomu jinému? To jsou otázky, na které asi nikdy nedostanu odpověď, nebo aspon ne teď. Z mého hlubokého zamyšlení mě vytrhla... vidina? Asi. Ale důležitější bylo to, co jsem viděla.

Nachazela jsem se ve věznici. Mé tělo bylo neviditelné, spíš průhledné. Procházela jsem tak tmavými chodbami. V mém nitru se hromadil strach, úzkost. Strach o Okuru mě svazoval. Bojím se, že jí něco kvůli mě udělají. Ale když jsem si vzpomněla na tajemnou lukostřelnicí z mé předchozí vize, tak se mi vrátila odvaha. Po dlouhé době jsem došla k jedné z mnoha cel, kde byla Okura svazaná řetězy. Z pohledu na ni se mi málem podlomila kolena. Něco takového si nikdo nezaslouží. A hlavně ona ne. Najednou se mi zamlžilo před očima, cítila jsem jak padám a nic s tím nemůžu udělat...

S křikem jsem se probudila v posteli na už známé ošetřovně. Plná frustrace jsem si bouchla do peřin a zařvala, jak nic nedokážu udělat pořádně. Rozbrečela jsem se, že ani nedokážu ochránit kamarádku. Během mého záchvatu breku se kolem mě ovinuly něčí ruce.

„To bude dobrý, Lily, nikdo Okuře neublíží, o to se postarám,“ řekl sebejistě Haishi.

„Myslíte?“

„Nemyslím, vím. A přestaň brečet, slzy ti nesluší.“

Nebaví mě, jak se mnou zachází, jako s dítětem. Jenže mi teď došla velmi podstatná věc. Jak dlouho jsem vlastně byla mimo?

„Pane Haishi, kolik je hodin?“

„Za chvíli bude západ slunce, proč se ptáš?“

„Ale ne, musím rychle na střechu!“

Jako střela jsem vyskočila z postele. Běžela jsem budovami, abych našla schodiště vedoucí vzhůru na střechu. Schody jsem brala po třech. Rozrazila jsem dveře. Na zábradlí stál muž. Celý v černém, na hlavě měl kápi, takže jsem mu neviděla do obličeje.

„Konečně jsi tu, má sladká Izumi,“ řekl slizkým hlasem neznámý.

„Jo, jsem tu, tak mi dej zpátky Okuru!“

„Tak pozor, něco za něco, holčičko. Já ti dám tvou kamarádku, ale ty půjdeš se mnou.“

„Tak to rozhodně nepůjdu,“ odpověděla jsem rázně.

„Proč ne? Ty se nechceš dozvědět nic o své minulosti?“

Tahle otázka mě zarazila, jasně že chci o sobě něco vědět, ale ne takto.

„To chci, ale nechci jít s tebou,“ řekla jsem nakonec.

„Dobře, tak já ti něco prozradím teď a zbytek potom, co se mnou půjdeš do pekla.“

Jenom jsem přikývla

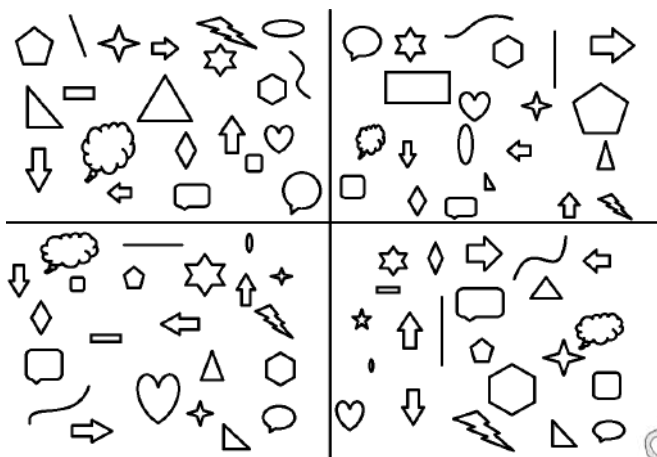
„Jsi zabíjecký stroj. V minulosti jsi zabíjela lidi. Bojovala jsi proti mě ve válkách a vyhrávala jsi, ale potom jsi zmizela. Nikde jsem tě nemohl najít. Až teď!“

Tvorba žáků

Nemohla jsem tomu uvěřit. Já že jsem zabíjela lidi?
Nakonec jsem ze sebe vydala jen: „To nemůže být pravda!“
„Ale je. Věřila bys tomu? Víš proč ti říkám Izumi?“
„Nevím.“
„Protože ses takto předtím jmenovala, říkali ti Lučičstnice z Měsíce.“
„Proč z Měsíce?“ utrousila jsem. Nevěřila jsem mu ani slovo.
„Protože se ti oči přeměnily na srpky Měsíce, proto. Ale to není podstatné, to podstatné je to, že...“
S náhlým otevřením dveří zmlkl. Na střeše se objevil Haishi...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Kvíz

V jednom políčku
přebývá jeden
útvár, který?

Kvíz bohužel NENÍ soutěžní... Přece jen už máme na krku konec roku a času je málo. Nemusíte se ale bát, na příští školní rok pro vás opět chystáme další várku soutěžních kvízů o drobné odměny.

Náš tým:

Redaktoři:

Barbora Plesková, 9.C

Mikoláš Hlisnikovský, 9.B

Ema Krätschmerová, 8.A

Anna Šustková, 6.C

Kristýna Kalová, 8.B

Fotografie:

Mgr. Eva Dobrodějová

Mgr. Vít Koplík

Mgr. Ivo Šenk

Mgr. Jitka Minářová

převzato ze stránek školy

Šéfredaktor:

Mgr. Ondřej Malíšek

